

Forslag

til

Lov om levnedsmidler m. m.

(Vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 29. maj 1973.*)

Kapitel 1.

Definitioner, lovens område m. m.

§ 1. Ved levnedsmidler forstås i denne lov spisevarer, drikkevarer, nydelsesmidler eller andre varer, der er bestemt til at fortæres af mennesker.

§ 2. Ved færdigpakkede levnedsmidler forstås i denne lov levnedsmidler, som før og uden direkte sammenhæng med salg er indsluttet i detailemballage, der er bestemt til først at brydes af forbrugerne.

§ 3. Ved tilsætningsstoffer forstås i denne lov stoffer, som uden i sig selv at være levnedsmidler eller sædvanligt anvendte bestanddele af sammensatte levnedsmidler er bestemt til at tilsættes levnedsmidler for at påvirke deres næringsværdi, holdbarhed, konsistens, farve, smag eller lugt eller i øvrigt med teknologiske eller andre formål.

§ 4. Ved forureninger forstås i denne lov andre biologiske, fysiske eller kemiske forekomster end tilsætningsstoffer, såsom bakterier, bakterie- og svampetoksiner, bestanddele af eller omsætningsprodukter fra gødningsstoffer, foderstoffer, bekæmpelsesmidler, stoffer med biologisk virkning på dyr anvendt i forebyggende eller helbredende øjemed eller rengørings- eller desinfektionsmidler, som, hvis de findes i eller på levnedsmidler, kan udgøre en sundhedsrisiko, gøre levnedsmidler utjenlige til at fortæres af mennesker eller forandre levnedsmidlernes normale sammensætning eller beskaffenhed i øvrigt.

§ 5. Lovens regler om salg gælder også udbud til salg, opbevaring i salgsøjemed, tilbud og enhver overgivelse til andre.

§ 6. Lovens regler om behandling gælder også tilvirkning, opbevaring, aftapning, emballering, ompakning og transport.

§ 7. Uanset at der gælder særlige love og i medfør heraf fastsatte regler om kød, slagteaffald, kødvarer, mælk og konsummælkprodukter, smør, ost, flødeis (mælkeis), mælkekonserves, margarine m. m., æg og ægprodukter samt om fisk og fiskevarer, slagtet fjerkræ og slagtede kaniner, kommer de i denne lovs kapitel 2 og 4 indeholdte bestemmelser om salg af levnedsmidler og om disses tilvirkning, sammensætning og betegnelse til anvendelse, medmindre der stilles mindst lige så strenge krav i de særlige love eller i regler fastsat i medfør heraf.

Stk. 2. Bestemmelserne i kapitel 5 om autorisation, godkendelse eller anmeldelse vedrørende tilvirkning og salg af levnedsmidler finder ikke anvendelse på virksomheder, der autoriseres eller godkendes efter de i stk. 1 nævnte særlige love.

Stk. 3. De med hjemmel i kapitel 2, 4 og 5 i denne lov fastsatte regler finder anvendelse, medmindre andet er fastsat i regler udstedt i medfør af de i stk. 1 nævnte særlige love, jfr. dog stk. 5 og 6.

Stk. 4. Efter denne lovs ikrafttræden kan der ikke i regler i medfør af de i stk. 1 nævnte særlige love fastsættes bestemmelser om brug af tilsætningsstoffer, der afviger fra de regler, der fastsættes af ministeren for

Min. f. forureningsbekæmp. Dep. 1972 j. nr. 6000-1.

*) Se FT: 1807, 2394, 6809, 7028; A. 2471; B. 2057. Lov nr. 310 af 6. juni 1973.

94 Vedtagne lovforslag m. m. (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).

forureningsbekæmpelse. Bestemmelser herom i regler, der gælder ved lovens ikrafttræden, forbliver gældende, indtil de ophæves ved regler med hjemmel i denne lov.

Stk. 5. De med hjemmel i denne lov fastsatte regler om

- 1) betegnelser for og oplysninger om levnedsmidler,
- 2) emballering og mærkning af færdigpakkede levnedsmidler,
- 3) levnedsmidlers sammensætning og næringsindhold,
- 4) i hvilket omfang rester af bekæmpelsesmidler, lægemidler og andre forurenninger må forekomme i levnedsmidler,
- 5) salg af levnedsmidler, der må formodes at have været udsat for radioaktivitet eller forurening, og om
- 6) lægeundersøgelse og anden helbreds kontrol af personer, som er beskæftiget med behandling af levnedsmidler, samt personalehygiejne i øvrigt i levnedsmiddelvirksomheder

finder anvendelse, medmindre der stilles mindst lige så strenge krav i regler fastsat i medfør af de i stk. 1 nævnte særlige love.

Stk. 6. Hvis der i de særlige love, der er nævnt i stk. 1, eller i medfør af disse love er fastsat regler om levnedsmidler, der fremstilles på virksomheder, der efter de nævnte særlige love har autorisation eller tilladelse til eksport, og disse levnedsmidler ikke afsættes til forbrug her i landet eller til bearbejdning uden for de nævnte autoriserede virksomheder, finder reglerne i den særlige lovgivning anvendelse, uanset at de fraviger de regler, der er nævnt i stk. 4 og stk. 5, nr. 1-6, ovenfor, eller bestemmelserne i lovens §§ 14 og 25.

§ 8. Medmindre ministeren for forureningsbekæmpelse bestemmer andet, finder lovens bestemmelser ikke anvendelse på varer, der eksporteres.

§ 9. Indførsel her til landet med henblik på salg af levnedsmidler m. m., som ikke opfylder kravene i denne lov eller i regler fastsat med hjemmel i loven, er forbudt. Ministeren for forureningsbekæmpelse kan i særlige tilfælde dispensere herfra.

§ 10. Loven kommer ikke til anvendelse på levnedsmidler, der er fremstillet i udlandet og kun føres gennem landet som transitgods eller oplagres som transitgods under tilsynsmyndighedernes kontrol.

Stk. 2. Medmindre ministeren for forureningsbekæmpelse fastsætter andet, kommer loven også til anvendelse på levnedsmidler, der fra frilager eller transitoplæg her i landet som forsyning føres til danske skibe og fly.

Stk. 3. Loven kommer ikke til anvendelse på levnedsmidler, der fremstilles i private husholdninger.

Stk. 4. Loven kommer ikke til anvendelse på tobak, jfr. dog § 14, stk. 7, eller på varer, der kun finder anvendelse som lægemidler.

§ 11. Hvor der i denne lov er givet ministeren for forureningsbekæmpelse hjemmel til at fastsætte regler, skal der indhentes erklæring fra handelsministeren samt, hvis reglerne vedrører områder, der henhører under landbrugsministeren eller fiskeriminister, tillige forhandles med vedkommende minister. Der indhentes erklæring fra de nærmest interesserede landsomfattende erhvervs- og forbrugerorganisationer.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte en frist for afgivelse af erklæringer efter stk. 1.

Kapitel 2.

Levnedsmidlers sammensætning og beskaffenhed m. v.

§ 12. Levnedsmidler må ikke sælges, hvis de ved anvendelse på sædvanlig måde må antages at kunne overføre eller fremkalde sygdom eller at kunne medføre forgiftning, eller hvis levnedsmidlerne på grund af sygelig forandring, fordærvethed, forurening, fejlagtig tilberedning eller af anden årsag må anses for at være utjenlige til at fortæres af mennesker.

§ 13. Ministeren for forureningsbekæmpelse kan fastsætte regler eller træffe bestemmelse om, hvorvidt og på hvilke vilkår levnedsmidler, hvori forurenninger forekommer, må sælges.

Stk. 2. Når der foreligger risiko for, at visse levnedsmidler fra bestemte områder indeholder forurenninger eller har været ud-

sat for radioaktivitet, kan ministeren forbyde salg af sådanne levnedsmidler.

§ 14. I levnedsmidler, der sælges, må som tilsætningsstoffer kun anvendes stoffer, der af ministeren for forureningsbekæmpelse er godkendt til anvendelse i vedkommende levnedsmiddel eller gruppe af levnedsmidler.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om anvendelsen af tilsætningsstoffer til levnedsmidler i almindelighed, til enkelte levnedsmidler eller til grupper af levnedsmidler.

Stk. 3. Ministeren udfærdiger en fortegnelse over de godkendte tilsætningsstoffer og deres anvendelse med angivelse af eventuelle krav til stoffernes identitet og renhed. I særlige tilfælde kan optagelse på fortegnelsen undlades.

Stk. 4. Ved fastsættelse af regler i henhold til stk. 1 og stk. 2 skal hensyn navnlig tages til, at forbrugerne beskyttes imod sundhedsrisiko, til, at rimelige teknologiske behov imødekommes, og til, at forbrugerne ikke vildledes.

Stk. 5. Ministeren kan fastsætte regler eller træffe bestemmelse om, at nærmere angivne grupper af tilsætningsstoffer kan tages i anvendelse, hvis de, 6 måneder før de tages i brug, er anmeldt til ministeren for forureningsbekæmpelse og der ikke af denne er nedlagt forbud mod stoffernes anvendelse.

Stk. 6. Ministeren kan fastsætte regler om, at bestemmelserne i stk. 1-5 og § 15 også skal gælde andet end tilsætningsstoffer.

Stk. 7. Ministeren kan fastsætte regler om, at nærmere angivne stoffer ikke må anvendes som tilsætning til tobak.

§ 15. Tilsætningsstoffer må kun sælges med angivelse af den sædvanligt anvendte kemiske betegnelse for stoffet. Ministeren for forureningsbekæmpelse kan fastsætte regler eller træffe bestemmelse om, at tilsætningsstoffer, hvor særlige hensyn taler derfor, kan sælges med anden angivelse. Det kan herunder fastsættes, at sådanne tilsætningsstoffer skal registreres.

Stk. 2. Stk. 1 og § 14 gælder også for salg af tilsætningsstoffer til brug ved madlavning o. lign. i private husholdninger.

§ 16. Ministeren for forureningsbekæmpelse kan fastsætte regler om sammensæt-

ning af næringsstofpræparater, der sælges som tilskud til sædvanlig kost. Der kan herunder fastsættes regler om, at præparaterne kan eller skal undergives kontrol.

§ 17. Ministeren for forureningsbekæmpelse kan fastsætte regler om anvendelse af bestemte fremgangsmåder og tilsætningsstoffer ved behandling af levnedsmidler med henblik på at sikre forbrugerne vigtige næringsstoffer.

§ 18. Ministeren for forureningsbekæmpelse kan fastsætte regler om anvendelse af bestemte genstande eller fremgangsmåder ved behandling af levnedsmidler, herunder vedrørende anvendelse af strålekonservering og andre konserverings- eller behandlingsmetoder.

§ 19. Ved salg og behandling af levnedsmidler og tilsætningsstoffer må ikke beskæftiges personer, som har eller må antages at have sygdom, at bære smitte eller at bære anden skade, som kan gøre varerne utjenlige til at fortæres af mennesker.

Stk. 2. Ministeren for forureningsbekæmpelse kan fastsætte regler om lægeundersøgelse eller anden helbreds kontrol med sådant personale og om personalehygiejnen i øvrigt.

§ 20. Ministeren for forureningsbekæmpelse kan fastsætte regler om drikkevand og is, der forhandles som færdigpakket levnedsmiddel.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om vand og is, der anvendes ved behandling af levnedsmidler eller til rengøring af maskiner, redskaber, emballage m. m.

§ 21. Ministeren for forureningsbekæmpelse kan, ud fra sundheds-, ernærings- og kvalitetsmæssige hensyn eller for at sikre rimelige vilkår for producenter og handlende, fastsætte regler om, hvorledes de enkelte arter af levnedsmidler skal være behandlet, herunder om deres sammensætning, indhold eller beskaffenhed i øvrigt.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, at varer, der sælges som erstatning for eller som efterligning af velkendte produkter af animalsk eller vegetabilsk oprindelse, samt levnedsmidler, hvori sådanne erstat-

nings- eller efterligningsprodukter indgår, kun må sælges med tilsætning af et røbestof.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om, at tilsætningsstoffer eller andre stoffer, der anvendes ved behandling af levnedsmidler, skal være tilsat et røbestof.

Kapitel 3.

Brugs- og forbrugsgenstande.

§ 22. Ministeren for forureningsbekæmpelse kan fastsætte regler til forebyggelse af sundhedsrisiko hidrørende fra brugs- og forbrugsgenstande, der sælges til anvendelse i private husholdninger. Der kan herunder fastsættes regler om mærkning af sådanne genstande.

Kapitel 4.

Levnedsmidlers betegnelse, mærkning m. v.

§ 23. Levnedsmidler må ikke sælges under omstændigheder, der er egnet til at vildlede forbrugerne med hensyn til varens oprindelse, fremstillingstidspunkt, beskaffenhed, art, mængde, sammensætning, behandling, egenskaber og virkninger.

Stk. 2. Ved bedømmelsen heraf skal der særligt tages hensyn til den betegnelse, der anvendes for varen, de mundtlige og skriftlige oplysninger, som gives derom, de tegninger og billeder og den tekst, der er anbragt på varen, dens emballage, på reklame eller skilt vedrørende varen, i annoncer eller i reklametilbud o. lign.

§ 24. Mærkning skal udføres på tydelig og holdbar samt for forbrugerne let iøjnefaldende og utvetydig måde. Oplysningerne skal findes på emballagen, på selve levnedsmidlet eller på en vedføjet etikette.

Stk. 2. Ministeren for forureningsbekæmpelse kan fastsætte regler om, hvorledes mærkning af og eventuel fælles skiltning for levnedsmidler skal udføres, herunder om, på hvilke sprog de foreskrevne oplysninger kan kræves meddelt.

§ 25. Ministeren for forureningsbekæmpelse kan fastsætte regler om, at færdigpakkede levnedsmidler skal mærkes med oplysninger, der er af betydning for forbrugerne, herunder hvorvidt levnedsmidlerne skal være mærket med oplysninger om:

- 1) levnedsmidlets art,
- 2) for levnedsmidler, der er sammensat af forskellige råvarer, levnedsmidlets sammensætning,
- 3) levnedsmidlets nettovægt udtrykt i g/kg eller rumfang udtrykt i cl/dl/l,
- 4) anvisning om, hvorledes levnedsmidlet skal opbevares, hvis opbevaringsmåden er af betydning for varens holdbarhed,
- 5) tidspunkt for pakning,
- 6) sidste salgsdag eller holdbarhedstidens udløb og om
- 7) navn samt hjemsted for den virksomhed, der har pakket varen.

Stk. 2. Ministeren kan tillige fastsætte regler eller træffe bestemmelse om, at der i stedet for den under stk. 1, nr. 7, nævnte oplysning kan anvendes en tal- eller bogstavkombination, der entydigt identificerer den virksomhed, der har tilvirket eller pakket varen.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om mærkning af andre end færdigpakkede levnedsmidler.

§ 26. Færdigpakkede levnedsmidler, der er mærket med angivelse af en sidste salgsdag eller holdbarhedstidens udløb, må ikke ommærkes med forlænget frist, ompakkes eller efter fristens udløb sælges i pakningen.

§ 27. Ministeren for forureningsbekæmpelse kan fastsætte regler om, at en betegnelse, herunder en allerede almindeligt anvendt betegnelse, skal være forbeholdt levnedsmidler af en bestemt art og sammensætning, jfr. § 21, stk. 1.

Stk. 2. Når en betegnelse efter stk. 1 er forbeholdt et bestemt levnedsmiddel, må levnedsmidler med anden sammensætning eller beskaffenhed i øvrigt ikke sælges under den forbeholdte betegnelse eller med anden betegnelse, som kan give anledning til forveksling hermed.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om påbud af bestemte varebetegnelser til sikring af forbrugerne imod forveksling med en vare af anden sammensætning.

§ 28. Ministeren for forureningsbekæmpelse kan fastsætte regler om salg af levnedsmidler, der angives at være særligt egnede for mennesker med behov for særlig kost på grund af sygdom, alder eller andre forhold.

Stk. 2. Det er forbudt i reklamer m. v. eller på emballage at anføre:

- 1) angivelser, der er egnet til at vække eller udnytte angstfølelser hos forbrugerne, og
- 2) angivelser, der er egnet til at rejse tvivl om forsvarligheden af at anvende andre lignende levnedsmidler.

Stk. 3. Det er forbudt uden tilladelse fra ministeren i reklamer eller på emballagen at anføre:

- 1) at et levnedsmiddel ved hjælp af tilsætningsstoffer har opnået en øget eller særlig næringsværdi,
- 2) at et levnedsmiddel er anbefalet af læger, eller at indtagelse af det pågældende levnedsmiddel kan forebygge, lindre eller have gavnlig virkning på sygdomme eller sygdomssymptomer, og
- 3) billeder af sundhedspersonel og lignende.

§ 29. Enhver angivelse af næringsværdien af et levnedsmiddel skal være redelig og nøgtern, hvad enten angivelsen tager sigte på naturligt forekommende eller tilsatte næringsstoffer.

Stk. 2. Ministeren for forureningsbekæmpelse kan fastsætte regler om, hvorledes næringsværdien af et levnedsmiddel kan eller skal angives på emballage eller på anden måde, f. eks. i reklamer for varen.

§ 30. Ministeren for forureningsbekæmpelse kan fastsætte regler eller træffe bestemmelse om, under hvilken form virksomheder, der behandler eller sælger levnedsmidler eller tilsætningsstoffer, må omtale, at virksomheden er under det offentlige kontrol eller tilsyn, har fået autorisation eller godkendelse af en offentlig myndighed, eller at varerne er godkendt eller undersøgt af en sådan myndighed.

Kapitel 5.

Tilvirkning, salg og indførsel af levnedsmidler og tilsætningsstoffer.

§ 31. Tilvirkning af levnedsmidler og tilsætningsstoffer med henblik på salg må ikke påbegyndes, før autorisation hertil er meddelt af ministeren for forureningsbekæmpelse.

Stk. 2. Der kræves ikke autorisation til dyrkning af afgrøder i landbrug, gartneri o. l. eller til opdræt af husdyr, fjerkræ o. l.

Stk. 3. Der kræves ikke autorisation til tilvirkning af levnedsmidler i detailforretninger såsom bagerforretninger, fiskehandlere, slagterforretninger, restaurationer m. v. med henblik på salg direkte til forbruger fra det forretningssted, hvor tilvirkningen sker.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler eller træffe bestemmelse om, at virksomheder, der omfattes af stk. 1, kan fritages for kravet om autorisation. Sådanne virksomheder skal da, medmindre ministeren bestemmer andet, søge godkendelse efter reglerne i § 34.

§ 32. I vilkår for autorisation af en virksomhed kan det bestemmes, at virksomheden på egen bekostning skal lade udføre bakteriologisk, kemisk eller anden driftskontrol med de varer, der tilvirkes, eller med hygiejnen i virksomheden.

Stk. 2. Ministeren for forureningsbekæmpelse kan fastsætte regler om udøvelse af tilsynet med de af § 31 omfattede virksomheder.

§ 33. Ministeren for forureningsbekæmpelse kan meddele de af § 31 omfattede virksomheder de påbud eller forbud, der anses for nødvendige for at sikre overholdelse af loven og regler fastsat med hjemmel i loven. Det kan herunder bestemmes, at varer, der ikke opfylder de krav, som er fastsat i loven eller i regler med hjemmel i loven, skal beslaglægges eller tilintetgøres.

§ 34. Virksomhed en detail omfattende salg eller behandling af levnedsmidler samt virksomhed en gros omfattende salg, opbevaring, aftapning, emballering, ompakning eller transport af levnedsmidler må ikke påbegyndes, før godkendelse hertil er meddelt af kommunalbestyrelsen.

Stk. 2. Samme regel gælder for salg af levnedsmidler i virksomhedskantiner og pensionater med mere end 12 faste spisegæster.

§ 35. Kommunalbestyrelsen kan meddele de af § 34 omfattede virksomheder de påbud eller forbud, der anses for nødvendige for at sikre overholdelse af loven og regler fastsat med hjemmel i loven. Det kan herunder bestemmes, at varer, der ikke opfylder de krav, som er fastsat i loven eller i regler med

hjemmel i loven, skal beslægtedes eller tilintetgøres.

§ 36. Den, der med salg for øje agter at indføre levnedsmidler eller tilsætningsstoffer her til landet, skal anmelde virksomheden til registrering hos ministeren for forureningsbekæmpelse. Ved anmeldelsen skal det oplyses, hvilke varer der indføres.

§ 37. De af §§ 31 og 34 omfattede virksomheder skal uanset den meddelte autorisation eller godkendelse til enhver tid opfylde de krav, som hensynet til god hygiejnisk praksis tilsiger.

Stk. 2. I følgende tilfælde skal autorisation eller godkendelse indhentes på ny ved:

- 1) ejerskifte,
- 2) væsentlige bygningsmæssige ændringer,
- 3) væsentlige ændringer i virksomhedens indretning og ved
- 4) væsentlige ændringer i virksomhedens produktion eller vareudvalg.

Stk. 3. En autorisation eller godkendelse kan tages op til fornyet behandling, når der er forløbet 5 år siden sidste autorisation eller godkendelse.

Stk. 4. Autorisation eller godkendelse kan tilbagekaldes, hvis virksomheden ikke opfylder stillede vilkår, eller hvis det ud fra hygiejniske årsager skønnes nødvendigt.

§ 38. Ministeren for forureningsbekæmpelse kan fastsætte regler om indretning af inventar i og om driften af virksomheder, der er omfattet af reglerne i §§ 31 og 34.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, herunder kræve forhåndsgodkendelse af emballage, maskiner, redskaber, bestik, husgeråd og transportmidler, der anvendes ved salg eller behandling af levnedsmidler og tilsætningsstoffer.

§ 39. Ministeren for forureningsbekæmpelse kan fastsætte regler om anvendelse af rengørings- og desinfektionsmidler i virksomheder, der er omfattet af §§ 31 og 34. Der kan herunder fastsættes regler om, at beholdere med sådanne rengørings- og desinfektionsmidler skal være forsynet med oplysning om midlernes bestanddele.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, at der i de i stk. 1 nævnte virksomheder ikke

ma opbevares andre tilsætningsstoffer end dem, der er godkendt til anvendelse i de pågældende levnedsmidler, jfr. § 14.

§ 40. Ministeren for forureningsbekæmpelse kan fastsætte regler om salg og behandling af levnedsmidler under åben himmel og om udstilling af levnedsmidler i det fri. Det kan herunder fastsættes, i hvilket omfang kommunalbestyrelserne kan fastsætte regler herom.

§ 41. Ministeren for forureningsbekæmpelse kan fastsætte regler eller træffe bestemmelse om, at bestemte arter af levnedsmidler eller tilsætningsstoffer underkastes en særlig kontrol, og at vedkommende virksomhed skal betale udgiften herved.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om betaling m. v. af de i stk. 1 nævnte udgifter.

Kapitel 6.

Levnedsmiddelrådet.

§ 42. Ministeren for forureningsbekæmpelse kan nedsætte et levnedsmiddelråd, der over for ministeren er rådgivende for levnedsmiddelområdet som helhed.

Kapitel 7.

Myndighederne.

§ 43. Overtilsynet med, at loven og de med hjemmel i loven fastsatte regler overholdes, påhviler ministeren for forureningsbekæmpelse.

Stk. 2. Ministeren for forureningsbekæmpelse kan henlægge sine opgaver efter loven til en eller flere andre centrale myndigheder. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til klage over disse myndigheders afgørelser, herunder at disse myndigheder har den endelige administrative afgørelse i sådanne sager.

Stk. 3. Ved varetagelsen af de opgaver, der påhviler ministeren for forureningsbekæmpelse, bistås ministeren af sundhedsstyrelsen, toldvæsenet, veterinærdirektoratet, statskontrollen med mejeriprodukter og æg m. m., fiskeriministeriets industritilsyn, fiskerikontrollen, kemikaliekontrollen, statens levnedsmiddelinstitut og embedslægerne.

§ 44. Kommunalbestyrelsen påser, medmindre andre regler fastsættes af ministeren for forureningsbekæmpelse, at loven og de med hjemmel i loven fastsatte regler overholdes.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan bemyndige vedkommende levnedsmiddelkontrol-enhed, jfr. § 51, til helt eller delvis at varetage de opgaver, der påhviler kommunalbestyrelsen.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om den kontrol- og tilsynsvirksomhed, som kommunalbestyrelserne skal udøve, og om samvirket mellem de centrale myndigheder, jfr. § 43, og kommunalbestyrelserne samt mellem kommunalbestyrelserne og andre lokale myndigheder på levnedsmiddelområdet, herunder om forholdet til embedslægerne.

§ 45. Tilsynsmyndighederne, jfr. §§ 43 og 44, og personer, der af disse myndigheder er bemyndiget dertil, har adgang til offentlige og private ejendomme, lokaliteter og transportmidler for at tilvejebringe oplysninger til brug for beslutninger i henhold til loven eller regler, der er fastsat med hjemmel i loven.

Stk. 2. Politiet yder bistand hertil efter regler, der fastsættes efter forhandling mellem ministeren for forureningsbekæmpelse og justitsministeren.

Stk. 3. Legitimation skal forevises.

§ 46. Den, der er ansvarlig for forhold, som omfattes af denne lov eller de med hjemmel i loven fastsatte regler, skal efter anmodning af tilsynsmyndighederne give alle oplysninger, herunder om økonomiske og regnskabsmæssige forhold, som har betydning for tilsynets eller kontrollens gennemførelse.

Stk. 2. Tilsynsmyndighederne kan pålægge den pågældende at afgive prøver uden vederlag af råvarer, halvfabrikata, færdigvarer, emballage, tilsætningsstoffer, bekæmpelsesmidler samt desinfektions- og rengøringsmidler.

Stk. 3. Ministeren for forureningsbekæmpelse kan fastsætte regler om, at den pågældende skal yde tilsynsmyndighederne bistand ved forsendelse af prøverne og afholde udgiften herved.

§ 47. Kommunalbestyrelserne og levnedsmiddelkontrollenhederne har pligt til at give ministeren for forureningsbekæmpelse eller den myndighed, ministeren bestemmer, alle oplysninger vedrørende tilsyns- og kontrolvirksomheden.

§ 48. Tilsynsmyndighedernes afgørelser meddeles skriftligt.

Stk. 2. Tilsynsmyndighedernes afgørelser skal indeholde oplysning om, til hvilken myndighed afgørelsen kan påklages og fristen herfor.

Stk. 3. Omfatter afgørelsen et påbud eller forbud, skal der i afgørelsen være fastsat en frist for afgørelsens efterkommelse.

Kapitel 8.

Statens levnedsmiddelinstitut m. v.

§ 49. Statens levnedsmiddelinstitut rådgiver ministeren for forureningsbekæmpelse og andre myndigheder i toksikologiske og andre levnedsmiddelhygiejniske spørgsmål, navnlig vedrørende kemiske stoffer og forureninger i levnedsmidler og drikkevand. Ministeren kan henlægge andre opgaver til instituttet.

Stk. 2. Statens levnedsmiddelinstitut består af:

- 1) en administrativ afdeling,
- 2) en dokumentationsafdeling,
- 3) et institut for levnedsmiddeltoksikologi m. v., der udfører levnedsmiddeltoksikologiske og dermed beslægtede eksperimentelle undersøgelser, og
- 4) et centrallaboratorium for levnedsmiddelkontrol m. v., der er det centrale organ for den laboratoriemæssige kontrol fortrinsvis af kemisk-analytisk karakter med levnedsmidler og drikkevand m. v. Laboratoriet deles i afdelinger.

Stk. 3. Ministeren fastsætter et regulativ for statens levnedsmiddelinstitut.

Stk. 4. Ministeren fastsætter gebyrer for de undersøgelser, der foretages, og for rådgivende virksomhed, der udøves af instituttet til fordel for erhvervsvirksomheder, erhvervsorganisationer og lignende.

§ 50. Ministeren for forureningsbekæmpelse kan etablere et antal landsdelslaboratorier til at medvirke i kontrollen fortrinsvis

med opgaver af kemisk-analytisk karakter vedrørende levnedsmidler og drikkevand m. v.

Kapitel 9.

Planlægning og koordination af laboratorievirksomheden.

§ 51. Inden for hver amtskommunes område etableres en eller flere levnedsmiddelkontrolenheder omfattende laboratorier og tilsynspersonale.

Stk. 2. Levnedsmiddelkontrollenhederne udfører undersøgelser af levnedsmidler og drikkevand m. v. i henhold til vandforsyningsloven og denne lov. Enhederne fører på vedkommende kommunalbestyrelses vegne, jfr. § 44, stk. 2, tilsyn med de steder, hvor levnedsmidler sælges eller behandles.

§ 52. Efter retningslinier, der fastsættes af ministeren for forureningsbekæmpelse efter forhandling med Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen i Danmark, udarbejder amtsrådet på grundlag af forslag fra kommunalbestyrelserne inden for amtskommunens område og efter forhandling med disse kommunalbestyrelser en plan for områdets dækning med levnedsmiddelkontrollenheder. I planen fastsættes enhedernes antal og de enkelte enheders stedlige placering, funktion m. v. samt det område inden for amtskommunen, der skal betjenes af den pågældende enhed. I planen kan optages bestemmelser om en fordeling og koordinering af opgaverne mellem de enkelte enheder inden for amtskommunens område, navnlig med henblik på at sikre en effektiv udnyttelse af de samlede laboratoriefaciliteter og en ligelig og forsvarlig laboratoriemæssig dækning inden for hele området. Det fastsættes endvidere, hvilke levnedsmiddelkontrollenheder der skal drives af kommunalbestyrelserne. Der træffes i planen bestemmelse om oprettelse af nye laboratorier og udvidelse af eksisterende laboratorier.

Stk. 2. Amtsrådet forelægger planen til godkendelse hos ministeren inden et tidspunkt, der fastsættes i de i stk. 1 nævnte retningslinier. Når planen er godkendt af ministeren, er den bindende for kommunalbestyrelserne og amtsrådene. Indtil planen

er godkendt, kan laboratorier kun oprettes og udvides med godkendelse fra ministeren.

Stk. 3. Amtsrådet kan efter forhandling med kommunalbestyrelserne inden for amtskommunens område over for ministeren fremsætte forslag om revision af de godkendte planer. Ligeledes kan ministeren over for amtsrådet fremsætte anmodning om, at der udarbejdes udkast til revision af planen, og at forslag herom forelægges for ministeren inden en nærmere fastsat frist.

Stk. 4. Statens levnedsmiddelinstitut og veterinærdirektoratet bistår ministeren for forureningsbekæmpelse med hensyn til opstilling af regler for laboratorieplanlægningen efter stk. 1-3, henholdsvis for så vidt angår kemisk-analytiske og hygiejnisk-bakteriologiske undersøgelsesprogrammer.

Stk. 5. De beføjelser, der efter dette kapitel er henlagt til amtsrådet, varetages for hovedstadsområdet af hovedstadsrådet.

§ 53. Statens levnedsmiddelinstitut og veterinærdirektoratet fører det faglige tilsyn med levnedsmiddelkontrollenhederne. Om forefundne mangler afgives redegørelse til amtsrådet. Afhjælpes de påtalte mangler ikke inden for frister fastsat af amtsrådet, kan amtsrådet med godkendelse fra ministeren for forureningsbekæmpelse overtage og herefter drive den pågældende enhed. Ministeren fastsætter de nærmere vilkår for overtagelsen, dersom der ikke kan opnås enighed herom mellem vedkommende amtsråd og kommunalbestyrelse.

§ 54. Til dækning af udgifterne ved levnedsmiddelkontrollenhedernes drift, herunder udgifterne til forrentning og afskrivning, opkræver den kommune eller amtskommune, der driver enheden, bidrag fra de kommuner, for hvis område undersøgelser og tilsyn efter den i § 52 nævnte plan udføres af den pågældende enhed. De nævnte bidrag kan af enhver af kommunalbestyrelserne kræves forelagt til godkendelse hos amtsrådet, for så vidt angår laboratorieenheder, der drives af amtskommunerne, hos ministeren for forureningsbekæmpelse.

§ 55. Ministeren for forureningsbekæmpelse kan træffe bestemmelse om arten og omfanget af den kontrol med levnedsmidler og drikkevand m.v., der skal udføres af

levnedsmiddelkontrollenhederne, og kan fordele opgaverne mellem de kommunale laboratorieenheder, landsdelslaboratorier og statens levnedsmiddelinstitut under hensyn til laboratoriernes personalemæssige og apparatmæssige kapacitet.

Stk. 2. De kommunale laboratorieenheder og landsdelslaboratorierne skal anvende de analysemetoder, der foreskrives af statens levnedsmiddelinstitut.

Stk. 3. Levnedsmiddelkontrollenhederne og landsdelslaboratorierne skal efter anmodning fra statens levnedsmiddelinstitut og veterinærdirektoratet give alle oplysninger om deres virksomhed.

§ 56. Statens levnedsmiddelinstitut kan som led i den offentlige kontrol lade drikkevand og levnedsmidler m. v. undersøge på andre offentlige eller private laboratorier.

§ 57. Ministeren for forureningsbekæmpelse kan meddele private laboratorier autorisation til varetagelse af nærmere angivne laboratorieopgaver i henhold til denne lov og vandforsyningsloven.

Stk. 2. Laboratorier, der er autoriseret, skal benytte de takster, metoder og arbejdsforskrifter, der fastsættes af ministeren.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte nærmere regler for autorisationsordningen.

Kapitel 10.

Klage og dispensation.

§ 58. Kommunalbestyrelsens afgørelser i henhold til denne lov eller i henhold til regler fastsat med hjemmel i loven kan påklages til ministeren for forureningsbekæmpelse, jfr. dog § 43, stk. 2.

§ 59. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt den pågældende.

Stk. 2. Klagemyndigheden kan indtil 6 måneder efter afgørelsen se bort fra overskridelse af klagefristen, når overskridelsen af særlige grunde er undskyldelig.

§ 60. En klage har opsættende virkning, indtil klagemyndighedens afgørelse foreligger.

Stk. 2. Det kan, når særlige grunde taler herfor, samtidig med et påbud eller forbud bestemmes, at dette skal efterkommes uan-

set klage. Selv om også denne beslutning påklages, skal påbudet eller forbudet efterkommes, indtil klagemyndigheden bestemmer andet.

§ 61. Klage indgives til den myndighed, der har truffet afgørelsen. Denne myndighed sender klagen til klagemyndigheden ledsaget af det materiale, der er indgået i sagens bedømmelse i første instans.

§ 62. Ministeren for forureningsbekæmpelse kan, når forholdene taler derfor, meddele dispensation fra bestemmelserne i § 8, § 14, stk. 1, § 15, stk. 2, § 24, § 26, § 34, § 36 og § 37, stk. 2.

Kapitel 11.

Straffe- og ikrafttrædelsesbestemmelser m.v.

§ 63. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 1 år den, der

- 1) sælger, behandler eller indfører levnedsmidler eller tilsætningsstoffer i strid med § 9, § 12, § 14, stk. 1, § 15, § 23, § 24, § 25, stk. 1, § 26, § 27, stk. 2, § 28, § 29, stk. 1, og § 37, stk. 1,
- 2) beskæftiger personer i strid med § 19, stk. 1,
- 3) tilvirker levnedsmidler eller tilsætningsstoffer uden autorisation efter § 31 eller tilsidesætter vilkår fastsat i forbindelse med sådan autorisation,
- 4) sælger, behandler eller indfører levnedsmidler eller tilsætningsstoffer uden godkendelse eller anmeldelse efter § 34 og § 36 eller tilsidesætter vilkår fastsat i forbindelse med sådan godkendelse,
- 5) undlader at efterkomme påbud eller forbud efter § 33 og § 35,
- 6) undlader at afgive oplysninger efter § 46, stk. 1, at afgive prøver efter § 46, stk. 2, eller at yde tilsynsmyndighederne bistand efter § 46, stk. 3.

Stk. 2. I regler, der udstedes med hjemmel i denne lov, kan der fastsættes straf enten af bøde eller af bøde eller hæfte eller af bøde, hæfte eller fængsel indtil 1 år.

Stk. 3. For overtrædelse, der begås af aktieselskaber, andelsselskaber eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

§ 64. Sagerne behandles som politisager. Retsmidlerne i retsplejelovens kapitler 68, 69, 71 og 72 kan anvendes i samme omfang som i statsadvokatsager.

§ 65. Myndigheder og personer, der udøver opgaver efter loven, er under ansvar efter borgerlig straffelovs § 152 og § 264 b forpligtet til over for alle uvedkommende at hemmeligholde, hvad de gennem deres arbejde bliver vidende om.

§ 66. Tidspunktet for lovens ikrafttræden fastsættes af ministeren for forureningsbekæmpelse.

§ 67. Følgende lovbestemmelser ophæves, jfr. dog §§ 68 og 69:

- 1) Lov nr. 74 af 31. marts 1936 om vitaminreklame.
- 2) Lov nr. 174 af 28. april 1950 om levnedsmidler m. m.
- 3) Lov nr. 182 af 5. juni 1959 om et levnedsmiddelinstitut m. m.
- 4) Lov nr. 189 af 4. juni 1964 om dybfrosne levnedsmidler m. v.

§ 68. Regler, der er fastsat med hjemmel i de i § 67 nævnte love, forbliver i kraft, indtil de afløses af regler fastsat med hjemmel i denne lov.

Stk. 2. Overtrædelse af regler fastsat med hjemmel i lov nr. 174 af 28. april 1950 om levnedsmidler m. m. og lov nr. 189 af 4. juni 1964 om dybfrosne levnedsmidler m. v. straffes efter bestemmelserne i henholdsvis § 23 i lov om levnedsmidler m. m. og § 8 i lov om dybfrosne levnedsmidler m. v.

Stk. 3. Sagerne behandles efter bestemmelsen i § 64.

§ 69. Ministeren for forureningsbekæmpelse kan fastsætte regler om, at nærmere angivne bestemmelser i de enkelte kommuners sundhedsvedtægter eller regler fastsat med hjemmel i sundhedsvedtægterne skal forblive i kraft i indtil 3 år efter, at loven i sin helhed er trådt i kraft.

Stk. 2. Overtrædelse af de i stk. 1 omhandlede sundhedsvedtægtsbestemmelser eller regler fastsat med hjemmel i sundhedsvedtægterne straffes med bøde efter bestemmelser i § 2 i lov af 12. januar 1858 om tilvejebringelse af sundhedsvedtægter.

§ 70. Ministeren for forureningsbekæmpelse kan fastsætte regler om, fra hvilket tidspunkt de ved lovens ikrafttræden eksisterende virksomheder skal søge autorisation, jfr. § 31, eller godkendelse, jfr. § 34.

§ 71. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Grete Hækkerup.

/ K. J. Mortensen.